

מסורת הש"ס

תורה אור השלם
1. דבר אל בני ישראל ויאמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לגדר גדר יציר להוציר לה:

במדבר ו ב
2. לא תשא את שם יי
אלוהך לשוא כי לא
ינקה יי את אשר ישא
את שמו לשוא:
שמות כ ו !

(א) גמי' הרמי בזיר למחר
ממי': (ב) שם מדלל קתני
חייב אחת אי גמי אינה
אלל אחת וקתני: (ג) רש"י
ד"ה לא לעולם וכו' מההוא
יומא דמשלים: (ד) ר"ה
ומה וכו' כדמפרש לקמן:
(ה) ר"ה מדלל וכו' אלל ליה
מינא אבל מדקתני:

גם' אמר רבא אם נשאל.
עין לכתו פט ע"ה:

[illegible]

ותיבכתא דרב הונא לא
הריני ⁽⁶⁾ למחר ומאי
יובא יתירא אי נמי כ
בבת אחת מתיב רב
מכאן ⁽⁷⁾ שהנזירות חל
דין הוא ומה שבועה
על שבועה נזירות קל
ליומר נזיר להזיר מבא
הנזירות היכי דמי אי
היום הריני נזיר למחר
לאו דאמר הריני נזיר
וקתני נזירות חל על
שקילב עליו שחי נזיר
חומרא דשבועה מנדר
אפילו על דבר שאין
שכן חל על המצוה כר
בה בשבועה ² לא ינק
שבועה שלא אוכל וא
⁽⁸⁾ אמר רבא "אם נדר
חלה עליו ממאי משא
אחת וקתני מיני חייב
לדית לה כי מיתשי
לישנא אחרינא חיובא
איכא למאי הלכתא
נשאל על הראשונה
לימא מסיע ליה ⁽⁹⁾ מי
את הראשונה והפרי
בנו שחילב עליו שחי

[illegible]

ותוֹיבֹכֶתָ דָּרֵב הוּנָא לֹא לַעֲלֹם הֲרִינִי נִזִּיר הַיּוֹם
הֲרִינִי (6) לִמְחָר וּמָאִי עֲלֵתָה לּוֹ לִבְר מֵהָהוּא
וּזְמָא יִתְרָא אִי נָמִי כְּגֹן שְׂקִיבֵל שְׁתֵּי נִזִּירוֹת
בִּבְבַּת אַחַת מִתִּיב רַב הַמְּנוּנָא יִנְזִיר לַהֲזִיר
שֶׁהַנִּזִּירוֹת חֹל עַל הַנִּזִּירוֹת שִׂכּוּל וְהָלֹא
דִּיעֵן הוּא וּמָה שְׁבוּעָה חֲמוּרָה (7) אֵין שְׁבוּעָה חֲלָה
דִּיעֵן שְׁבוּעָה נִזִּירוֹת קֹלָה אֵל כָּל שֶׁכֵּן לַחֲמוּד
לְזֹמֵר נִזִּיר לַהֲזִיר מִכָּאֵן שֶׁהַנִּזִּירוֹת חֲלָה עַל
הַנִּזִּירוֹת הִכִּי דְמִי אֵילִמָּא דֶּאֱמֵר הֲרִינִי נִזִּיר
הַיּוֹם הֲרִינִי נִזִּיר לִמְחָר הָא קִרָּא בְּעִיָּא אֵלֹא
לֹאֹא דֶּאֱמֵר הֲרִינִי נִזִּיר הַיּוֹם הֲרִינִי נִזִּיר הַיּוֹם
וְקִתְּנִי נִזִּירוֹת חֹל עַל נִזִּירוֹת לֹא הִבֵּעַ כְּגֹן
שְׂקִיבֵל עֲלִיו שְׁתֵּי נִזִּירוֹת בִּבְבַת אַחַת וּמָאִי
שְׂקִיבֵל דְּשִׁבוּעָה מְנַדֵּר אֵילִמָּא מִשּׁוּם דְּחִיילָא
אֲפִילוּ עַל דְּבֵר שְׂאֵין בּוֹ מִמֶּשׁ נִדֵּר נָמִי חֲמוּד
שֶׁכֵּן חֹל עַל הַמְּצוּה כְּרִשּׁוֹת אֵלֹא מִשּׁוּם דְּכִתִּיב
בִּבְבַּת בְּשִׁבוּעָה (8) לֹא יִקָּרֵ: שְׁבוּעָה שְׁלֹא אוֹכֵל
שְׁבוּעָה שְׁלֹא אוֹכֵל וְאֵכֵל אֵינוֹ חִיִּיב אֵלֹא אַחַת:
(9) אֲמֵר רַבָּא אִם נִשְׁאֵל עַל הָרֵאשׁוֹנָה שְׁנִיָּה
חֲלָה עֲלִיו מִמָּאִי מְדֹלָא קִתְּנִי (10) אֵינוֹ אֵלֹא
אַחַת וְקִתְּנִי אֵינוֹ חִיִּיב אֵלֹא אַחַת רוּחוּתָא הוּא
לְדִלֵּית חֹל כִּי מִיתְּשִׁיל עַל הַכִּיתְרָה חִיילָא
לִישְׁנָא אַחֲרִינָא חִיּוּבָא הוּא דְּלִיכָא הָא שְׁבוּעָה
אֵיכָא לְמָאִי הִלְכְּתָא לְכַדְרָבָא (11) דֶּאֱמֵר רַבָּא
נִשְׁאֵל עַל הָרֵאשׁוֹנָה עֲלֵתָה לּוֹ שְׁנִיָּה תַּחְתִּיָּה
לִימָא מִסִּיעֵי לִיה (12) יִמִּי שְׁנַדֵּר שְׁתֵּי נִזִּירוֹת וּמִנֵּה
אַחַת הָרֵאשׁוֹנָה וְהַפְּרִישׁ קֶרֶבֶן וְנִשְׁאֵל עֲלֶיהָ
כְּגֹן שְׂקִיבֵל עֲלִיו שְׁתֵּי נִזִּירוֹת בִּבְבַת אַחַת:
מִתְּנִי

[illegible]

דריב הוה ס"ד לאוקמי הא דמי שזר שמי מירוח וכו' בצומר
והלל בשמנה את הראשונה מנה גס את השניה שששים מין
הוה לו שניה בראשונה והרי אין השניה חלה חלל לענין ששם אכל
הלאמרין צדק מיוצתא אחרימי אילמא דלמחר דאמר ר' הוה הריני
עוה לחייבו שמיס כבול דהא בשבועות כ"ג איתו חייב אלא חלה
חלה על שבועה לחייבו ב' כך אין נדר חל על נדר ואם אמר קונס
במזן נדר דוקא למנות שמי מירוח הוא דלאמרין כדמצינא. מיהו
השבועות חלות על הנדרים שיה נשבע שיאכל ככר וכו' ואח"כ אסור
דמי שמי נטול אסור ובודאי דבי היי נדרת חל על נדר מזה חיל נמי
ופלא דנדרים לבטלן בשב ואל תעשה. ואפשר ג"כ ששם שהנדר חל
הוא ואסור עליו בקונס ואכלו חייב שמים וכן דין אם לבטל קן חילן
הוה אלא אסור גזרה כי אמר קונס מתקופ' ביה איסור חפלא. אבל
וכך ודאי נשבע עליו שאכלנו פשיטא שגזר רשאי לכלו וכן איסור
היי איסור חפלא דנדרים חילי לאיסור אלא שבועות ר"ג איתו
אית בהו איסור חפלא איסור גזרה נמי אית בהו שהרי מתיין שגזר
הוה שגמורה הלך אין מקום לשבועה שחולו על הנדרים והכי איתא
הוא חמאן ואלך כמיהל בשבועה על האיסורין ואין שבועות חלות על
האיסור שבועה ואח"כ נדר הנדרים חלים על האיסורין: **ליתא חמייט**
ונא סבירא ליה דלמחר [א]. דבצומר הריני מיר היום הריני מיר היום אין
מירוח חלה על המירוח מאי קא חמייט ליה לרנא דלמח שאני הנה דנשבע
האכל בשבועות שנשבע שנשבע לא חלה שבועה שניה לעולם אימא ר' הוה
סמיס דק"ל כר הוה מאסוי ליה. וביק דואי אית מחמא בצומר הריני
שני כי יתחיל אנדר ראשון חילי דנדרבא דאי חמייט הריני מיר היום
הוה שזר חלו שתייה א"כ היי קמי דעלמה לו שניה בראשונה הא איכא
שמי"ה כי שזאל על הראשונה עלמה לו שניה בראשונה לפי שבועה שזר
הוה לא חיללא כי אפסקה מפומיה כי מתחיל אראשונה נמי לא חיללא:
ולענין

לֵא אֲמַי פִּי מִהֶלֶךְ
שְׂבוּעוֹת הִלְכָה י
סִמַּנְי לְאִוִּין רִמָּא טוֹשִׁיט
יִיד סִימָן רֵלֶח טַעִיף כֹּא
וּסִימָן רֵלֶט טַעִיף יג:

[illegible]

שלא קרני חייב אחת.
דקדק משמע חיונה וכן
הוא על כל הטענות וכן
נמצי לו חיונה חיונה
אלה אחת חלל את חייב
אלה אחת משמע חיונה
אלה חלל את חיונה וכן
הטענות ולא ילא לנטול
חייב ושמחזיר דוחא
מחזיר: ונאמר עליה דוחא
זו ענה בראשונה. אלה
הוא על כל מה דלא
נאמר על הדוחות ולא
לשאר כי נאמר חיונה על
הדוחות ונאמר משמח
חיונה: חיונה: חיונה
עליה ב' נדרה ב' דעה
אלה חלל חיונה וכן
דמי לנטול: